wanna olli. Kui ta omma ello aeal kolmat korda abbielluse heitis, siis olli 94 aastat wanna ja temma peigmees Kasper Kaigul 105 aastat wanna, kes Libausini küllast pärralt ja said weel ommas abbiellus 2 poega ja ühhe tütre. Need kolm lapsed ellasid pärrast emma surma nisammo wannaks, kui nende emma olnud ja ollid neil keigil emma märgid jures. Neil ollid walged juuksed, hamba iggemed, agga mitte ühte hammast. Nemmad ei woinud mitte köwwa toito süa, waid söid pudro ja pehmeks kedetud kanna wilja. Kasso polest ollid sured innimessed, agga selja roog olli neil ühte modi köwwer ja nende ihho-nahk karbane, ja ellasid wannaks. Kui nende issa surri, siis olli 119 aastat wanna.

Kuulge nored, kuulge wannad,
Kas need sönnad polle kennad,
Et ni wanna pruut on olnud,
Kellel' pärrast lapsed tulnud. —
Wannad ei woi julge olla,
Neile woib ka peigmees tulla
Ja ehk abbiello teel,
Annab Jummal lapsi weel!
Ellad sadda aastat ka,



Miks sa ei wöi möttelda:
„Minna ollen Lõja wäes,
„Temma helde armo käes,
„Kes mind laskis ilma tulla,
„Wöttab ka mo abbiks olla:
„Ni, kui wöttis ello anda,
„Aitab Ta ka murret kanda
„Wanna, kui ka nore eest,
„Tedda tännan süddamest!“

---

## Ilma kätteta innimenne.

Prantsusemaal sündis 1759 aastal üks poislaps, kellel kässi ei olnud ilma tua. Temma teggi agga omma jalgadega paljo ennam, kui ni mönni, kellel käed ja jallad möllemad on. Ta söi ja jöi, toppis piipo tubbakast, leikas ommale sulgo ja kirjutas wägga kennaste, pistis nöela tahha niiti ja heitis lönga otsa sölmi; mängis kaarti ja ladis püstoli ja laskis märki; kedras lamba kui ka poomwilla lönga, sötkus teise jallaga rattast ja teisega piddas lönga warwaste wahhel. Keppi wois temma warwaste wahhel ni tuggewaste kinni piddada, kui üks teine kahhe käega ja wois sedda 40 sülda eemale wissata. Kaewas maad ja ehhitas ommale rohho-

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1870, lk. 25